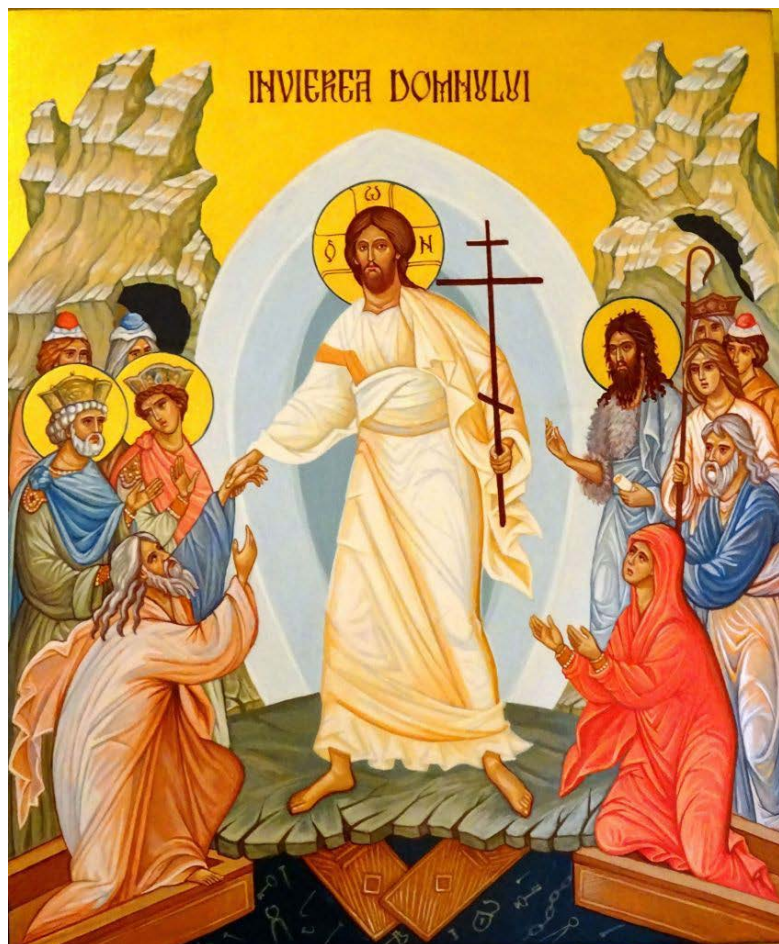

PASTORALA
LA SĂRBĂTOREA
INVIERII DOMNULUI
2022

† MIHAIL

Episcopul Românilor Ortodocși din Australia și
Noua Zeelandă

Domnul Iisus Hristos biruiește moartea prin Înviere
iar lumea dobândește viața cea veșnică

+MIHAIL
CU HARUL LUI DUMNEZEU
EPISCOP AL EPISCOPIEI ORTODOXE ROMANE A
AUSTRALIEI SI NOII ZEELANDE

**Preacucernicilor preoți și tuturor binecredincioșilor creștini
din eparhia Noastră**

**Har, milă și pace de la Hristos Domnul nostru,
iar de la Noi părintești binecuvântări.**

*“Dumnezeu L-a înviat dezlegând durerea morții, întrucât nu era
cu putință ca El să fie ținut de ea” (Fapte 2,24)*

**Iubiți credincioși și credincioase,
Hristos a Înviat!**

Sărbătoarea Învierii Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos este cea mai mare sărbătoare a creștinilor, pentru că este sărbătoarea în care se revarsă peste lumea întreagă, lumina și bucuria născută, harul și binecuvântarea Domnului.

Astăzi suntem bucuroși pentru că putem spune împreună cu Sfântul Apostol Pavel: **“Unde îți este , moarte, biruința, unde îți este iadule, boldul tău” (I Cor.15,55)**. Înviind Iisus, iadul a fost învins, moartea a fost biruită și lumii I s-a dăruit viața veșnică.

Pentru aceasta auzim în noaptea Învierii Domnului, la Utrenia pascală, cântarea adresată tuturor: **“Să ne apropiem, purtătorilor de lumină, de Hristos, Cel ce a ieșit din mormânt ca un Miel; și să prăznuim împreună cu cetele iubitoare de praznice, Paștile lui Dumnezeu, cele mântuitoare” (Canonul Învierii, Cântarea a cincea, stihira a treia, în Slujba Învierii, p.30)**.

Sfântul Ioan Damaschinul meditănd la lucrarea mântuitoare a Domnului Iisus Hristos în lume, mărturisește: **“nouă însă ne-a răsărit din întuneric lumină, din mormânt a ieșit viață, iar din iad izvorăște înviere, bucurie, voieșie și veselie”** (Pr. Andrew Louth, Ioan Damaschinul, Tradiție și originalitate în teologia bizantină, trad. Pr.Prof. Ioan Ică sn și Diac. Ioan Ică Jr., Deisis, Sb, 2010- Cuvânt la Sâmbăta Mare, pg.572).

Totodată, sfântul Părinte ne mai spune: **”Marea taină a Economiei dumnezeiești și recunoscută ca atare nu e cuprinsă în înțelegere, ci numai de credință, și are nevoie de curăție sufletească alcătuită din frică și dor de Dumnezeu. Căci curăția sufletului nu se poate dobândi altfel decât prin frică și dragoste de Dumnezeu, și nu poate primi lumina dumnezeiască cine nu și-a curățit mai înainte ochiul sufletului”** (Pr. Andrew Louth, Ioan Damaschinul, op. cit, pg.555).

Paștile nesticăciunii, Paștile cele mântuitoare, Paștile cele de taină este Hristos euharistic pe care îl întâlnim în Liturghia Bisericii și care se dăruiește prin harul Sfântului Duh.

Astfel, suntem chemați **“să bem băutură nouă, nu din piatră stearpă, făcută cu minuni, ci din izvorul nesticăciunii...întru Care ne întărim”**. Așadar, suntem chemați să intrăm la Cina Împărăției, căci Hristos Domnul a zis : **“Cel ce mănâncă Trupul Meu și cel ce bea Sângele Meu are viață veșnică, și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi”**(In.6,54). Prin împărtășirea cu Hristos euharistic ne sfințește trupul și sufletul și ne face capabili să ne dăruim și noi lui Dumnezeu, așa cum a făcut El, ca Dumnezeu-Omul. Prin aceasta se stabilește o relație de comuniune, de iubire, de asemănare și unificare cu El, pentru că toți ne-am îmbrăcat în Hristos și suntem **“fi ai lui Dumnezeu” și “împreună moștenitori cu Fiul”** (Gal.3,26-29).

Această calitate de fii ai lui Dumnezeu după har o avem și o păstrăm atâta timp cât rămânem în unitate cu Hristos și cu Biserica. Dar ca să rămânem în unitate cu Hristos și cu Biserica, trebuie să

viețuim așa cum a viețuit Hristos Iisus, având ca model smerenia Lui, blândețea, jertfelnicia, smerenia, ascultarea și iubirea pe care a avut-o în slujirea Lui. Ca exemple avem pe Sfinții apostoli care au fost următori sau imitatori ai lui Hristos, pe sfinții mucenici care și-au dat viața pentru Evanghelie și avem pilda ascetilor care trăiau după exemplul Domnului Hristos. În acest sens, Sfântul Nicolae Cabasila, spune: **“trebuie să ne ațintim privirea spre Hristos și după El să ne îndreptăm viața”** (Sf. Nicolae Cabasila, Despre viața în Hristos, trad. Teodor Bodogae, Sb. 1946, p.167).

Frați creștini,

Învățătura Evangheliei este o chemare la viața dumnezeiască și sfântă. Mântuitorul, în timpul activității mesianice nu a venit cu argumente logice pentru a demonstra lumii că El este Fiul lui Dumnezeu. El face minunile și învață, ne poruncește să fim sfinți. Pentru aceasta este nevoie de voință și nevoință, întrucât în lupta noastră duhovnicească întâlnim doi potrivnici care pun piedică aspirației noastre spre veșnicie: patimile, care cuprind inima noastră, și agonisirea lucrurilor trecătoare care ne îndepărtează de la scopul principal al vieții noastre pământești. Dintre toate patimile pe care avem a le înfrunta, cea mai mare și mai ucigătoare de suflet este trufia sau slava deșartă, care este opusul umilinței. Hristos Domnul vrând să ne dea pildă, a venit de bună voie spre patima Sa, șezând pe mânzul asinei și așa s-a împlinit și cuvântul profetului, care zice: **“Spuneți ficei Sionului: Iată, Împăratul tău vine la tine blând și șezând pe asină, pe mânz, fiul celei de sub jug”** (Mt. 21,4-5 cf. Zah.9,9).

Deși este primit de popor în procesiuni triumfale, cu cântări și osanale, intră în Ierusalim spre Patimă și cunoscând răzburarea arhierilor și a învățaților lui Israel, împlinește tradiția iudaică, sărbătorește Paștile împreună cu ucenicii, primește ungerea cu mir de mare preț în casa lui Simon (**Mt.26, 6-13**) dar se retrage din mijlocul mulțimilor pentru a se ruga mai mult.

Înainte de Patimi le vestește ucenicilor Patimie, Moarte și Învierea Sa din morți, după trei zile, spunând: **“vă veți întrista dar întristarea voastră se va preface în bucurie” și “nimeni nu va răpi bucuria voastră” (In.16, 20-22)**

Apoi, le grăiește apostolilor în pilde și le dă ultimele porunci, în special îi învață să se iubească unii pe alții, după care le dă pildă de smerenie, când le spală picioarele. După instituirea **Tainei Euharistiei (Mt. 26, 26-29)** merge în muntele măslinilor ca să se roage și de acolo își începe pătimirile – ocările, bătăile nedrepte, scuipările, condamnarea la moarte. Este răstignit pe cruce la **“locul numit Golgota”** și în batjocură și chinuri, **“Și-a dat duhul” (Mt.27,33-50).**

Suferind Patimile și Moartea pe cruce, Domnul Hristos a arătat că scopul vieții Sale a fost ascultarea desăvârșită de voia Tatălui ceresc, dar prin Învierea din morți **„Dumnezeu L-a înviat dezlegând durerea morții, întrucât nu era cu putință ca El să fie ținut de ea” (Fapte 2,24).** Și astfel, moartea a fost biruită iar lumea a dobândit viața veșnică. Sfântul Ioan Evanghelistul ne descoperă taina pentru care Dumnezeu a rânduit să se împlinească acestea, spunând: **“Căci Dumnezeu așa a iubit lumea, încât a dat pe Fiul Său, Cel unul Născut, pentru ca oricine crede El să nu piară, ci să aibe viață veșnică” (In.3,16).**

Sfântul Maxim Mărturisitorul arată că gândul lui Dumnezeu din veșnicie a fost ca să îl îndumnezeiască pe om, așa cum spune și Sfântul Apostol Pavel: **“sfatul cel mai înainte de veci pe care El l-a împlinit în Iisus Hristos” (Ef.3,11), “spre slava noastră”(1 Cor.2,7).**

Iisus Hristos, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, prin Întrupare, a luat chip de rob, unind firea dumnezeiască cu firea omenească în Ipostasul Său, și în ascultare deplină, prin Răstignire, primește moarte de ocară pe Cruce, pe care a biruit-o prin pogorârea la iad și prin Înviere. Astfel a biruit, călcând peste toate obstacolele aflate în calea unirii omului cu Dumnezeu.

Iubiți frați în Domnul Hristos,

Suntem chemați să răspundem iubirii lui Dumnezeu, urmând pe Hristos Iisus Fiul Său. Așa cum smerenia lui Hristos a fost deplină, tot așa și urmarea pe care trebuie să o parcurgem noi oamenii, trebuie să fie până la sfârșit, chemând în toată vremea ajutorul Lui în viața noastră, în lucrarea noastră duhovnicească. În ascultare de învățătura Sa sfântă și dumnezeiască, să lepădăm egoismul sau slava deșartă, și să lăsăm grijile lumești care despart pe om de Dumnezeu, pentru a ne dărui viața lui Dumnezeu, concentrându-ne pe lucrarea duhovnicească pentru a merge cu credință pe calea care ne-a arătat-o Domnul Hristos, ca să dobândim Împărăția Cerurilor.

Pentru aceasta trebuie să ne rugăm mai mult, mai ales în aceste vremuri grele, pentru sănătate dar și pentru pacea și buna așezare a întregii lumi. Apoi, să facem fapte bune de ajutorare a semenilor noștri care au nevoie de sprijinul nostru.

Cunoscând beneficiile rugăciunii, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a proclamat anul 2022, ca: Anul omagial al rugăciunii în viața Bisericii și a creștinului.

Mântuitorul ne îndeamnă zicând: **“Privegheați și vă rugați ca să nu cădeți în ispită” (Mt. 26,41 ; Lc.22,40)**. Astfel, suntem încredințați că rugăciunea este mijlocul de comunicare spiritual cu Dumnezeu și legătura de unire între frații de aceeași credință. Ea este pârghia vieții duhovnicești. Pentru aceasta, Mântuitorul însuși S-a rugat Tatălui pentru El, pentru apostoli și pentru cei care vor crede în El prin predica apostolilor, pe care I-a trimis în lume (In.17,3-22). De asemenea, apostolii s-au rugat în toată vremea.

Locul de rugăciune, în special, este Biserica, întrucât este **stâlp și temelie a adevărului (I Tim. 3,15)**. Aici se oficiază Sfânta Liturghie precum și celelalte Sfinte Taine care sfințesc viața creștinului. De asemenea, pentru rugăciunea particulară a creștinului, în casele creștinilor dar și în natură pot fi amenajate locuri potrivite pentru rugăciune.

Să înălțăm rugăciuni de laudă, de adorare și de mulțumire Domnului Dumnezeu. Prin rugăciune și cântări de slavă să preamărim Învierea Domnului Iisus Hristos, care a adus lumii, lumina cunoștinței cea dătătoare de viață și de binecuvântare, ca să auzim și noi îndemnul Mântuitorului Înviat din morți: **“Bucurați-vă” (Mt.28,9).**

Iar din partea noastră, primiți urări de sănătate și bucurie, pace și liniște sufletească, împreună cu salutul pascal:

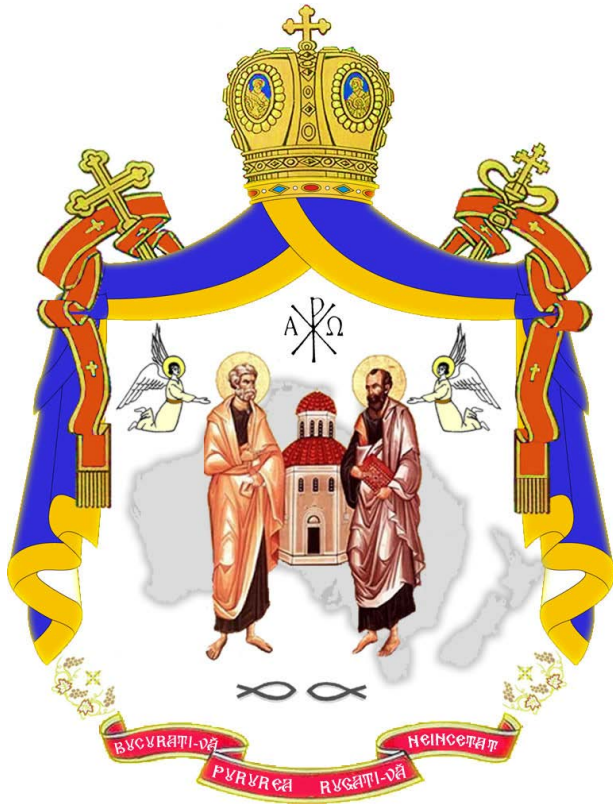
Hristos a înviat! Adevărat a înviat Domnul!

Al vostru către Domnul rugător,

**† Episcopul Mihail
Al Românilor Ortodocși din Australia și Noua Zeelandă**

Coperta I: Icoana Nașterii Domnului

Coperta II: Sigla Episcopiei Ortodoxe Române a Australiei și Noii Zeelande

Melbourne, Australia - 2022